

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Borodin Denis XXXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.03.2017 pînă la 11.08.2017;

Instanța de apel de la 01.09.2017 pînă la 19.10.2017;

Instanța de recurs de la 15.12.2017 pînă la 24.01.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 11 august 2017, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a încetat procesul penal în privința lui Borodin Denis de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, cu tragerea lui la răspundere contravențională cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică în sumă de 10000 (zece mii) lei.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de procuror privind încasarea de la inculpat a sumei de 407,4 lei.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că, Borodin Denis, având necesitatea de un document oficial care îi acordă drepturi să conducă autovehiculul, pentru mijlocul de transport de model „XX” cu n/î XXX, ocolind cadrul legal, contra sumei de 50 euro, a confecționat prin intermediul unei persoane neidentificată de către organul de urmărire penală, procura cu nr. XXX din XX, eliberată de către notarul XXX, pentru mijlocul de transport de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, document oficial care îi acordă drepturi să conducă autovehiculul, care la data de 18.11.2016, la orele 1630, s-a prezentat în punctul de control și trecere „Palanca”, pe direcția intrare în Republica Moldova, la volanul mijlocului de transport de model „XXX” cu n/î XXX, pentru care a prezentat la controlul la trecerea frontierei procura cu nr. XX din XXX, eliberată de către notarul XXX, în conținutul căruia s-au depistat indici de falsificare.

Potrivit mesajului parvenit din partea Centrului Comun de Contact „Galați”, s-a stabilit că, procura cu nr. XX din XXX, eliberată de către notarul XX, pentru mijlocul de transport de model „XX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, este falsă.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul a declarat apel prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care prin

care Borodin Denis să fie declarat vinovat în baza art. 361 alin. (1) Cod penal și condamnat, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale, cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 407,4 lei.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că potrivit materialelor cauzei, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpatul Borodin Denis și-a recunoscut vina pe deplin, vinovăția acestuia se dovedește integral prin probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorului Ganțațuc Vitalie XXX, care a declarat că, activează în calitate de șef de schimb al Sectorului poliției de frontieră „Tudora-1”. La 18.11.2016 aproximativ la ora 16:30, inspectorul Bulboaca Alina, i-a raportat despre faptul că, în timpul controlului de frontieră, pe direcția intrare în Republica Moldova, s-a prezentat cetățeanul Borodin Denis, la volanul mijlocului de transport de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, pentru care a prezentat la controlului de frontieră procura cu nr. XXX din XX, eliberată de către notarul XXX, în conținutul căruia s-au depistat indici de falsificare. Procura cu nr. XX din XX, eliberată de către notarul XXX, prezentată de Borodin Denis a fost ridicată și remisă spre efectuarea unei constatări tehnice (f.d.32); declarațiile martorului Furnica Vădim, care a declarat că, la 16.05.2016, aflându-se în or. Varșovia din Polonia, de pe internet a găsit mijlocul de transport de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, a procurat acest automobil cu care și a venit în Moldova. în toamna anului 2016. Tot în toamna anului 2016, l-a vândut lui Ostapenco Mihail. A concretizat că, lui Mihail i-a dat doar pașaportul tehnic al automobilului. Furnica Vadim a menționat că, prin toamna anului 2016, când automobilul deja a fost vândut de Mihail, acesta l-a telefonat și l-a întrebat care este modalitatea ca să-l ajute să-i perfecteze o procură persoanelor cărora le-a vândut automobilul. Furnica Vadim lui Mihail i-a refuzat din motiv că nu-și găsea procura sa (f.d.73); declarațiile martorului Ostapenco Mihail, a declarat că, în vara - toamna anului 2016, a procurat de la Furnica Vadim un automobil de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia. Ulterior a vândut acest automobil unei persoane de gen masculin, care l-a telefonat de la numărul XXX. Ostapenco Mihail a concretizat că, Furnica Vadim când i-a dat automobilul i-a dat doar pașaportul tehnic al automobilului. Ostapenco Mihail, a menționat că, când a vândut automobilul în cauză persoanei sus menționate i-a dat automobilul în cauză pe care l-a luat pe trailer, pașaportul tehnic al automobilului și asigurarea emisă de către autoritățile din Polonia (f.d.76); actul de cercetare tehnică cu nr. 148 din 18.11.2016 prin care s-a stabilit că, procura cu nr. XXX din XX, eliberată de către notarul XXX, pentru mijlocul de

transport de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, este falsă (f.d.10); mesajul parvenit din partea Centrului Comun de Contact „Galați”, s-a stabilit că, procura cu nr. XXX din XXX, eliberată de către notarul XXX, pentru mijlocul de transport de model „XXX” cu n/î XXX, înmatriculat în Polonia, este falsă (f.d. 17).

Instanța de apel, analizând cerere de apel, a constatat că acuzatorul de stat, a trasat în cererea de apel doar soluția adoptată de instanța de fond, cât și datele ce se referă la calificarea faptei, care de fapt a fost recunoscută de inculpat, însă înaintînd solicitările de casare a sentinței, nu a indicat nici un motiv clar care ar contura asupra existenței unei sentințe neîntemeiate, sau careva probe, stări de fapt care nu au fost cercetate și apreciate de prima instanță în vederea casării soluției adoptate, ori instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele ce țin de calificarea faptei și individualizarea pedepsei, adoptînd ca finalitate o soluție întemeiată.

Astfel, instanța de apel, a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului Borodin Denis, instanța de fond a respectat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și a stabilit o pedeapsă echitabilă. Circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului sunt, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și căința sinceră, iar circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului nu au fost stabilite.

Analizînd personalitatea inculpatului Borodin Denis, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Potrivit art. 53 lit. b) Cod penal, persoana care a săvîrșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile tragerii la răspundere contravențională.

Potrivit art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvîrșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.181¹, 256, 303, 314, art.326 alin.(1) și (1¹), art.327 alin.(1), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) și (2), art.335 alin.(1) și art.335¹ alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Raportînd situația de fapt la prevederile art. art. 53, 55 Cod penal, instanța de judecată a constatat că, corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, prin urmare, inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală cu atragere la răspundere contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Instanța de apel a reținut că acuzarea a înaintat o cerere de chemare în judecată privind încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat în sumă de 407,4 lei, care constituie costul pentru foi în sumă de 9,90 lei și costul pentru scrisorile recomandate în sumă de 7,50 lei, care au servit la întocmirea prezentului dosar penal, fără a mai indica concret în cererea de chemare în judecată, care alte cheltuieli judiciare au fost efectuate (f.d. 97).

Conform art. 227 alin.(3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 228 alin.(4) Cod de procedură penală, expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Consecvent, conform art. 229 alin. (1) -(3), (5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. în cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți.

De asemenea, instanța de apel a reținut că cheltuielile judiciare solicitate de către procuror, care au servit pentru procurarea foilor și expedierea scrisorilor, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare, prevăzute de art. 228 alin.(1) Cod de procedură penală, acestea nu urmează a fi suportate de inculpat deoarece procurarea foilor și expedierea scrisorilor în cauza dată a fost obligatorie și se face din contul statului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă nerespectarea prevederilor art. 61 Cod penal, or instanțele de fond insuficient au motivat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal. Mai mult, în prezentă cauză nu sunt prezente circumstanțe excepționale, inculpatul nu a conștientizat consecințele încălcării legii și nu se va atinge scopul pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, greșit instanța de apel a menținut aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Potrivit art. 53 lit. b) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile tragerii la răspundere contravențională.

Potrivit art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.181¹, 256, 303, 314, art.326 alin.(1) și (1¹), art.327 alin.(1), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) și (2), art.335 alin.(1) și art.335¹ alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel just a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat, precum se întvede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar, și nu a fost aplicată eronat legea care ar putea servi ca motiv de casare. Ori la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 53, 55, 61-75 Cod penal și a luat în considerație circumstanțele atenuante ale cauzei și, anume: recunoașterea vinei, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu a cauzat nici un prejudiciu prin comiterea infracțiunii, prin urmare, inculpatul just a fost liberat de răspundere penală și atras la răspundere contravențională, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale

Astfel, pedeapsa stabilită de către instanța de apel lui Borodin Denis cu aplicarea art. 55 Cod penal și încetarea procesului penal cu liberarea acestuia de la răspundere penală în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, fiind atras la răspundere contravențională, este una corectă și va atinge scopurile enunțate în prevederile art. 61 Cod penal, va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală, în privința lui **Borodin Denis XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **21 februarie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan